

Sygn. akt VIII C 293/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Z. (Szwajcaria)

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę 11.008,19 zł

1) oddała powództwo;

2) zasądza od (...) z siedzibą w Z. (Szwajcaria) na rzecz M. S. (1) kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

ZARZĄDZENIE

1. wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15zszs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020r., poz. 374 ze zmianami);

2. doręczyć odpis wyroku (...);

3. zakreślić nr sprawy w rep. C.

Dnia 12 lipca 2021 roku

Asesor sądowy Justyna Stelmach

Sygn. akt VIII C 293/21

UZASADNIENIE

W dniu 12 sierpnia 2020 r. (...) z siedzibą w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przeciwko pozwanej M. S. (1) powództwo o zapłatę kwoty 11.008,19 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia 18 lipca 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 października 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Wobec wniesienia przez pozwaną sprzeciwu ww. nakaz zapłaty utracił w całości moc, zaś postanowieniem z dnia 12 stycznia 2021 r. elektroniczne postępowanie upominawcze umorzono.

(pozew w (...) k. 37-41, nakaz zapłaty k. 42, sprzeciw k. 44-49, postanowienie k. 50)

W dniu 3 lutego 2021 roku (...) z siedzibą w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przed tut. Sądem przeciwko pozwanej M. S. (1) powództwo o zapłatę kwoty 11.008,19 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie od dnia 18 lipca 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność wynika z umowy pożyczki refinansowej nr (...) zawartej w dniu 17 czerwca 2019 roku pomiędzy pozwaną i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Na mocy umowy pozwana wyraziła zgodę na przelew otrzymanej pożyczki kwoty 11.243,50 zł na rachunek bankowy pierwotnego wierzyciela celem zaspokojenia jej roszczenia. Jednocześnie pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczkodawcy kwotę udzielonej pożyczki wraz z odsetkami i prowizją w łącznej kwocie 12.656,50 zł, któremu to obowiązкови uchybiła.

(pozew k. 4-5)

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 maja 2021 r. pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości. Nadto, wniosła ona m. in. o zobowiązanie powoda na podstawie art. 129 § 4 k.p.c. do przedłożenia:

- a) oryginału umowy zakupu wierzytelności z dnia 19 grudnia 2019 r. wraz z kompletem załączników,
- b) oryginału umowy pożyczki,
- c) oryginalnego egzemplarza pierwotnej umowy stanowiącej podstawę refinansowania wraz z wnioskiem o jej udzielenie.

W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzuty:

1. braku legitymacji procesowej czynnej powoda,
2. braku zawarcia umowy pożyczki na warunkach wskazanych przez powoda,
3. nieprzekazania pozwanej jakichkolwiek środków z tytułu udzielonej pożyczki,
4. zastosowania względem pozwanej mechanizmu refinansowania wyczerpującego znamiona nieuczciwej praktyki rynkowej,
5. braku możliwości zweryfikowania wysokości dochodzonego żądania,
6. stosowania niedozwolonych klauzul umownych.

(odpowiedź na pozew k. 65-71)

W dniu 12 lipca 2021 roku wydano na posiedzeniu niejawnym wyrok w trybie art. 15zsz¹ ustawy z dnia z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020r., poz. 374 ze zmianami).

(wyrok k. 79)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 czerwca 2019 roku pozwana M. S. (1) zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. umowę pożyczki refinansowej nr (...), na mocy której udzielono pozwanej pożyczki refinansowej w wysokości 11.243,50 zł. Przyznaną kwotę pożyczkobiorca zobowiązał się spłacić wraz z prowizją i odsetkami w wysokości 1.413 zł (łącznie 12.656,50 zł). Zgodnie z § 2.3. umowy pożyczki pożyczka przeznaczona jest wyłącznie na spłatę zobowiązań finansowych pożyczkobiorcy z tytułu pożyczki udzielonej przez dotychczasowego pożyczkodawcę wraz z należnymi odsetkami, opłatami i innymi kosztami.

Umowa pożyczki została zawarta za pośrednictwem profilu klienta na stronie internetowej. (§ 5.1 umowy).

(umowa pożyczki k. 11-13v., formularz informacyjny do pożyczki k. 9-10)

Pismem z dnia 26 października 2020 roku osoba oznaczona jako prezes zarządu P. Ć. złożyła oświadczenie następującej treści: „Działając w imieniu (...) Sp. z o.o. oświadczam, iż Spółka otrzymała od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. opisane szczegółowo w załączniku nr 1 do niniejszego oświadczenia kwoty tytułem całkowitej spłaty pożyczek zaciągniętych w (...) Sp. z o.o. przez pożyczkobiorców”.

(oświadczenie k. 17)

W dniu 19 grudnia 2019 r. (...) z siedzibą w (...) (cesjonariusz) zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (cedentem) umowę zakupu wierzytelności, na mocy której cedent przelewa na rzecz cesjonariusza wierzytelności wymienione w wykazie wierzytelności, a cesjonariusz nabywa wierzytelności na warunkach określonych w umowie.

(umowa zakupu wierzytelności k. 19-22)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od oceny zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda. W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Podkreślić jednak należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionego uniemożliwienia wykazania jej praw. W niniejszej sprawie to zatem powód powinien wykazać, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej M. S. (2) wynikająca z zawartej w dniu 17 czerwca 2019 roku umowy pożyczki refinansowej nr (...) oraz, że zostały zrealizowane obowiązki umowy

pożyczki refinansowej na rzecz pozwanej jako pożyczkobiorcy tj. spłata zobowiązań wynikających tytułu pożyczki udzielonej przez dotychczasowego pożyczkodawcę. Powód powinnościom tym nie sprostał.

W ocenie Sądu powód w ogóle nie wykazał, iż pozwana był zobowiązana z tytułu umowy pożyczki z dnia 17 czerwca 2019 roku, tj. że dotychczasowy pożyczkodawca otrzymał należności wynikające z dotychczasowej pożyczki w umówionym terminie. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, kodeksowa definicja pożyczki wskazuje, że świadczeniem dającego pożyczkę jest przeniesienie na własność biorącego pożyczkę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku i wykonanie tego świadczenia powód powinien udowodnić w procesie cywilnym. Dopiero wówczas zasadne staje się oczekiwanie od biorącego pożyczkę, że udowodni on spełnienie swego świadczenia umownego tj. zwrot pożyczki (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 17 kwietnia 2012 roku, I ACa 285/12, LEX nr 1162845). Innymi słowy pozwany, od którego powód domaga się zwrotu pożyczki nie musi wykazywać zwrotu pożyczki, dopóty powód nie wykaże, że pożyczka została udzielona. W niniejszej sprawie fakt udzielenia pozwanej pożyczki nie został przez powoda udowodniony. Powód poprzestał wyłącznie na złożeniu umowy pożyczki wraz z formularzem informacyjnym. Pożyczka była zawierana za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Jednakże w niniejszej sprawie kluczowym było udowodnienie, iż pierwotny pożyczkodawca otrzymał od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. określoną, konkretną kwotę tytułem spłaty pożyczki. Za taki dowód nie można uznać oświadczenie złożone przez P. Ć. z dnia 26 października 2020 r. Takie oświadczenie zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Natomiast dokument ten nie jest dowodem na spłatę zobowiązań pozwanej względem (...) Sp. z o.o., takim dokumentem byłoby natomiast potwierdzenie przelewu określonej kwoty na rachunek dotychczasowego pożyczkodawcy. Nie umknęło również uwadze Sądu, iż umowa pożyczki refinansowej z 17 czerwca 2019 r. nie zawiera danych umożliwiających identyfikację, dotychczasowej pożyczki i dotychczasowego pożyczkodawcy takich jak: nazwa, adres dotychczasowego pożyczkodawcy oraz data i numer umowy oraz kwota udzielonej pożyczki. W § 2 złożonej umowy posłużono się ogólnymi określeniami takimi jak „dotychczasowy pożyczkodawca”, „rachunek bankowy dotychczasowego pożyczkodawcy”. Zaś w formularzu informacyjnym do pożyczki wskazano, że między stronami zawierana jest pożyczka gotówkowa, co sugeruje, że pozwanej miała być wypłacona gotówka. Brak danych uniemożliwia identyfikację pierwotnej pożyczki, a co za tym idzie spełnienie świadczenia po stronie pożyczkodawcy.

Z przedłożonych dokumentów nie wynika również w żaden sposób, że pozwana była klientem dotychczasowego pożyczkodawcy tj. wg twierdzeń pozwu – (...) Sp. z o.o. Zaś w świetle zastosowania mechanizmu refinansowania wobec pozwanej załączenie dotychczasowej umowy pożyczki obciążało stronę powodową, zwłaszcza że Sąd z urzędu winien badać, czy wobec pozwanej (konsumenta) nie zastosowano klauzul niedozwolonych.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz, jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem. W konsekwencji Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, § 1¹ i § 3 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.617 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, na którą złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w stawce minimalnej – 3.600 zł (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. 2015, poz. 1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.

(...), dnia 19 sierpnia 2021 roku

Asesor sądowy Justyna Stelmach

ZARZĄDZENIE

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem(...).

(...), dnia 19 sierpnia 2021 roku

Asesor sáđowy Justyna Stelmach